

**ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ,
РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ ПОЛТАВІ
(ТУ ДБР у м. ПОЛТАВІ)**

ДРУГИЙ СЛІДЧИЙ ВІДДІЛ (з дислокацією у м. Харкові)

вул. Гоголя, б. 25, м. Полтава, 36000, тел.: (0532) 641018

E-mail: dbr@pl.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42334163

**П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про підозру**

м. Харків

18 травня 2023 року

Старший слідчий другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Харкові) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Полтаві, майор Державного бюро розслідувань Шевченко Артем Вікторович, розглянувши матеріали досудового розслідування у об'єднаному кримінальному провадженні, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 16.08.2022 за № 62022170020000588 за ознаками кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,-

П О В І Д О М И В :

Мамонову Ольгу Геннадіївну, 06.09.1979 року народження, уродженку м. Куп'янськ-Вузловий, Харківської області, громадянку України, яка на момент вчинення злочину працювала на посаді старшого державного інспектора відділу митного оформлення «Вантажний» митного поста «Куп'янськ» Харківської митниці Держмитслужби, зареєстровану за адресою: Харківська область, м. Куп'янськ, провул. Осипенка, 15Б, -

про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме: у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану.

**ЗМІСТ ПІДОЗРИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ – ЗЛОЧИНУ,
У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ
МАМОНОВА О.Г. за ч. 2 ст. 111 КК УКРАЇНИ:**

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно – територіальний устрій та порядок утворення національно – адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України – Конституції України.

Зокрема положення статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократично, соціальною, правовою унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в

межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Згідно зі статтею 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом. На території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно – правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним правовим діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок

держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Порушуючи вказані норми, президент російської федерації (далі – рф) Путін В.В., а також інші представники влади рф, діючи всупереч вимогам пп. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил рф (далі – зс рф) на територію України.

Так, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці зс рф шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою змін меж території та державного кордону України усупереч порядку, встановленому Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб.

Указом Президента України від 14.03.2022 № 133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 15.03.2022 № 2119-IX, продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 26 березня 2022 року строком на 30 діб, який в подальшому було продовжено в установленому законодавством України порядку та який діє до теперішнього часу.

У частині 2 статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» зазначено, що Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Частиною 1 статті 10 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» передбачено, що у період воєнного стану не можуть бути припинені повноваження Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також судів, органів прокуратури України, органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, та органів, підрозділи яких здійснюють контрольно-розшукову діяльність.

Так, згідно з наказом Харківської митниці Державної митної служби України від 30.06.2021 № 10-о Мамонову О.Г. призначено з 01.07.2021 на посаду старшого державного інспектора відділу митного оформлення «Вантажний» митного поста «Куп'янськ» Харківської митниці.

Наказом Харківської митниці Державної митної служби України від 23.01.2023 № 39-о припинено державну службу та звільнено старшого

державного інспектора відділу митного оформлення «Вантажний» митного поста «Куп'янськ» Харківської митниці Мамонову О.Г. з займаної посади з 23.01.2023 у зв'язку із відсутністю її на роботі та інформації про причини такої відсутності понад чотири місяці.

Згідно з Положенням про митний пост «Куп'янськ» Харківської митниці, затвердженим наказом виконувача обов'язків начальника Харківської митниці, Мамонова О.Г., як співробітник органу виконавчої влади, здійснює функції представника влади та відповідно до ч. 3 ст. 18 КК України, примітки до ст. 364 КК України є службовою особою.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» правоохоронні органи - органи прокуратури, Національної поліції, Служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

Відповідно до Указу Президента України «Про державну митну службу», основними завданнями Держмитслужби, серед іншого, є захист економічних інтересів України та контроль за додержанням вимог митного законодавства України.

Згідно з Положенням про Державну митну службу України, одним з основних завдань Держмитслужби є здійснення дізнання у кримінальних справах про контрабанду, а також провадження у справах про порушення митних правил та контроль за здійсненням цієї діяльності регіональними митницями, митницями та вжиття встановлених законом заходів до погашення нарахованих митними органами грошових зобов'язань платників податків.

Враховуючи викладене, регіональні митниці та митниці є правоохоронними органами, оскільки здійснюють правозастосовні та правоохоронні функції.

Статтею 19 Конституції України передбачено, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Так, після незаконного вторгнення на територію України збройних сил російської федерації, тобто після 24.02.2022, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не раніше середини травня 2022 року, громадянка України Мамонова О.Г., яка перебувала на тимчасово окупованій військами російської федерації території Куп'янського району Харківської області, будучи на той час працівником правоохоронного органу – Державної митної служби України, обіймаючи посаду старшого державного інспектора відділу митного оформлення «Вантажний» митного поста «Куп'янськ» Харківської митниці, діючи протиправно, умисно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, з метою надання допомоги ворожій

державі рф та заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, державній, економічній та інформаційній безпеці України, в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, вступила у контакт з невідомими в ході досудового розслідування представниками збройних формувань рф.

У подальшому, в м. Куп'янську Харківської області, в невідомі дату та час, але не раніше середини травня 2022 року, Мамонова О.Г. отримала та прийняла від вказаних осіб пропозицію про співпрацю з представниками рф, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади рф та недопущення контролю України над територією м. Куп'янська Харківської області, тобто перехід на бік ворога, що виразилося у зайнятті нею посади в окупаційній адміністрації, здійсненні закликів та агітації місцевого населення про перехід на бік ворога та залученні інших осіб, зокрема Бородаєва С.Г., Коломійцевої О.А., Оношко О.С., Білоцерківського О.І. на роботу до незаконної окупаційної адміністрації.

Мамонова О.Г., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на вчинення державної зради шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, діючи добровільно, погодилася активно співпрацювати з представниками держави-агресора рф та наприкінці червня – на початку липня 2022 року, більш точного часу в ході досудового розслідування не встановлено, перебуваючи на території тимчасово окупованого у період з 24.02.2022 до 09.09.2022 збройними формуваннями російської федерації м. Куп'янська Харківської області, будучи громадянкою України, станом на той час - працівником правоохоронного органу, добровільно, на пропозицію невідомих досудовим розслідуванням представників незаконного органу влади - «военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области», що була створена представниками держави-агресора - російської федерації на тимчасово окупованій території м. Куп'янська Харківської області, погодилася на зайняття посади «и.о. ведущего специалиста отдела торговли Управления промышленности и торговли ВГА Харьковской области».

Після цього, Мамонова О.Г., обіймаючи вказану посаду в незаконній окупаційній адміністрації держави-агресора, виконувала наступні функціональні обов'язки: здійснювала прийом документації та кореспонденції у незаконному органі влади; організовувала роботу із прийому документів для отримання виплат від рф місцевому населенню; здійснювала збір інформації та заяв від мешканців м. Куп'янська Харківської області з приводу вирішення питань організаційного та гуманітарного характеру; брала участь у проведенні незаконних перевірок торговельних підприємств тощо.

Своїми умисними протиправними діями Мамонова О.Г., перебуваючи з 01.07.2021 до 23.01.2023 на посаді старшого державного інспектора відділу митного оформлення «Вантажний» митного поста «Куп'янськ» Харківської митниці, будучи працівником правоохоронного органу України, порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України, та зобов'язання діяти лише на підставі, в

межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, забезпечила становлення і зміцнення окупаційної влади рф, з метою недопущення здійснення контролю українською владою на території м. Куп'янська Харківської області, здійснивши тим самим перехід на бік ворога в період збройного конфлікту з рф, в умовах воєнного стану, тобто умисно вчинила діяння на шкоду суверенітету та територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, Мамонова О.Г. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме: у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: переході на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненому в умовах воєнного стану.

**ПРАВОВА КВАЛІФІКАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ –
ЗЛОЧИНУ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ
МАМОНОВА О.Г. ЗА Ч. 2 СТ. 111 КК УКРАЇНИ**

Дії Мамонової Ольги Геннадіївни кваліфіковано за ознаками кримінального правопорушення - злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме: державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинений в умовах воєнного стану.

**СТИСЛИЙ ВИКЛАД ФАКТИЧНИХ ОБСТАВИН
КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ - ЗЛОЧИНУ,
ПЕРЕДБАЧЕНОГО Ч. 2 СТ. 111 КК УКРАЇНИ,
У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ МАМОНОВА О.Г.**

Після незаконного вторгнення на територію України збройних сил російської федерації, тобто після 24.02.2022, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не раніше середини травня 2022 року, громадянка України Мамонова О.Г., яка перебувала на тимчасово окупованій військами російської федерації території Куп'янського району Харківської області, будучи на той час працівником правоохоронного органу – Державної митної служби України, обіймаючи з 01.07.2021 до 23.01.2023 посаду старшого державного інспектора відділу митного оформлення «Вантажний» митного поста «Куп'янськ» Харківської митниці, діючи протиправно, умисно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, з метою надання допомоги ворожій державі рф та заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, державній, економічній та інформаційній безпеці України, в період збройного конфлікту, в умовах воєнного

стану, вступила у контакт з невстановленими в ході досудового розслідування представниками збройних формувань рф.

У подальшому, в м. Куп'янську Харківської області, в невстановлені дату та час, але не раніше середини травня 2022 року, Мамонова О.Г. отримала та прийняла від вказаних осіб пропозицію про співпрацю з представниками рф, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади рф та недопущення контролю України над територією м. Куп'янська Харківської області, тобто перехід на бік ворога, що виразилося у зайнятті нею посади в незаконній окупаційній адміністрації, здійсненні закликів та агітації місцевого населення про перехід на бік ворога та залученні інших осіб, зокрема Бородаєва С.Г., Коломійцевої О.А., Онопко О.С., Білоцерківського О.І. на роботу до незаконної окупаційної адміністрації.

Так, Мамонова О.Г., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на вчинення державної зради шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, діючи добровільно, погодилася активно співпрацювати з представниками держави-агресора рф та наприкінці червня – на початку липня 2022 року, більш точного часу в ході досудового розслідування не встановлено, перебуваючи на території тимчасово окупованого у період з 24.02.2022 до 09.09.2022 збройними формуваннями російської федерації м. Куп'янська Харківської області, будучи громадянкою України, працівником правоохоронного органу, добровільно, на пропозицію невстановлених досудовим розслідуванням представників незаконного органу влади - «военно-гражданской администрации Купянского района Харьковской области», що була створена представниками держави-агресора - російської федерації на тимчасово окупованій території м. Куп'янська Харківської області, погодилася на зайняття посади «и.о. ведущего специалиста отдела торговли Управления промышленности и торговли ВГА Харьковской области».

Після цього, Мамонова О.Г., обіймаючи вказану посаду в незаконній окупаційній адміністрації держави-агресора, виконувала наступні функціональні обов'язки: здійснювала прийом документації та кореспонденції у незаконному органі влади; організовувала роботу із прийому документів для отримання виплат від рф місцевому населенню; здійснювала збір інформації та заяв від мешканців м. Куп'янська Харківської області з приводу вирішення питань організаційного та гуманітарного характеру; брала участь у проведенні незаконних перевірок торговельних підприємств тощо.

Своїми умисними протиправними діями Мамонова О.Г., перебуваючи з 01.07.2021 до 23.01.2023 на посаді старшого державного інспектора відділу митного оформлення «Вантажний» митного поста «Куп'янськ» Харківської митниці, будучи працівником правоохоронного органу України, порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України, та зобов'язання діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, забезпечила становлення і зміцнення окупаційної влади рф, з метою недопущення здійснення контролю українською владою на території

м. Куп'янська Харківської області, здійснивши тим самим перехід на бік ворога в період збройного конфлікту з рф, в умовах воєнного стану, тобто умисно вчинила діяння на шкоду суверенітету та територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

**Старший слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Харкові)**

**Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Полтаві
майор Державного бюро розслідувань**

 Артем ШЕВЧЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

**Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор першого відділу процесуального керівництва
управління процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях
слідчих територіального управління
Державного бюро розслідувань
Харківської обласної прокуратури**

 Олександр ЧЕКІН

Про підозру мені повідомлено, суть підозри мені роз'яснено.

Підозрювана _____

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Підозрюваній Мамоновій О.Г. роз'яснені наступні процесуальні права підозрюваного:

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний. Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі, письмове повідомлення про підозру отримав.

Підозрюваний _____ **О.Г. Мамонова**

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » _____ **2023 року.**

Письмове повідомлення
про підозру вручив:

**Слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Харкові)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Полтаві
майор ДБР**

 Артем ШЕВЧЕНКО